

A német megszállás után azonnal elkezdődik a zsidók üldözése és deportálása. Először vidéken, ahonnan elindulnak az első vonatok a haláltáborok felé. A fővárosban még nem folyik szervezett üldözés. A Budapestre vezető utak szigorú ellenőrzés alatt le vannak zárva. Ennek ellenére Hanna és József elhatározzák, hogy a veszélyeztetett helyről Budapestre menekülnek, és Hanna szüleinek lakásában várják meg a fejleményeket. Egy este felkerekedtünk Budaligetről, és a hűvösvölgyi erdők kis ösvényein át elérjük a fővárost.

1944. március 31. péntek

41. BESZÉLGETÉS – A MÉRŐVEL

Hanna szülei Angliába utaztak, Hanna fivéréhez, így üres a Garay utcai lakás, ott várjuk az első budapesti beszélgetést. A Keleti pályaudvar melletti, első emeleti lakás egy zajos, szürke utcára néz. Derűs kis falunk után minden komornak és sötétnek tűnik.

– A Mérő szól.

Halljátok jól!

A hiány apad,

a csíra halad.

A serpenyő telik.

Itt fent figyelik égő szemek.

Jól éltek.

Nyugodtan tettük meg a teendőket.

A Mérő néz.

Oszlik a vész.

Készül a kéz.

Kardom nem vág.

Kardom véd.

Csodálkozom, hogy belső hozzáállunk fontosabb az Angyalok számára, mint a külső veszedelem.

Nehéz a lét.

DE KI NEM VÉT,

ANNAK SZÁRNY A SÚLY.

Nyílik az Új,

A TETT nem anyag,

hanem mag,

melyből fakad az Új.

A vész elhalad.

A mag megmarad.

S jön a szellő.

Kellő időben kinő a TETT,

mit *Ő* vetett belétek.
De őrizzétek!
A mag oly picit.
A legkisebb résen kihull.
A Mérő szól.
Jól vagytok, jól.
A kardom véd.
Hét Erő titka mi benne ég,
az *Ő* kegye: a hegye.
Hajtsátok le fejeteket!
A hegye érintsen titeket!
Ő legyen veletek!
A próba tart.
Aki kitart,
az üdvözül.
Az *Ő* békéje szálljon le rátok,
és akkor az átok meg nem fogan,
s ti éltek boldogan.
Ha éltek, ha *BENNE* éltek,
nem félték,
senkivel nem cseréltek.
A *Hét Erő* egy pontba fut.
Ez a titok, és ez az *Út*.

HA EGY HIÁNYZIK, BILLEN A MÉRLEG.

Kérlek titeket: Vigyázzatok!
Egy hiány már ok.
Vigyázzatok! Reméljete!
Imádjátok az *EGYETLEN VALÓT!*
Mi mind körben szolgáljuk *ŐT!*
Kinek mi tiszte.
Én Mérő vagyok.
De Kertész is.
Vigyázok rátok,
kicsiny virágok a Fán.
Vigyázok rátok,
mert tisztem nem csupán vágni.
Csak ami rossz.
Nagy utat tettetek
rövid idő alatt.
A régi elmarad.
Hátra ne nézzetek,
mert a ház leomlott.
Többé ott laknotok nem lehet.
Időben kellett mennetek.
De visszanéznetek nem szabad.

És előre szabad az út immár.
A Mérő szólt.
Mi volt, az holt.
Mi lesz,
többé el nem vész soha.
A Kertész örül,
ha az ég kiderül,
s ha a vetemény sikerül.

1944. április 7. Nagypéntek

42. BESZÉLGETÉS

A munkalehetőség teljesen megszűnt. A mindennapi elfoglaltság nagyon hiányzik. Sokkal fogékonyabbak vagyunk a futótűzként terjedő rémhírekre.

A KERESZT NEM A HALÁL JELE.

Haljatok meg Vele*,
és örökké éltek.
A kereszt el nem ereszt,
ismert ez a jel,
melyet kitölteni tisztetek.

HALJATOK MEG VELE!
EZ A FELADAT FELE.

Három nap az idő:
múlt, jelen, jövő.
A sírban
gyolcsban, s írban pihen egy test.
De jó a Hajnal.
A Hajnal jó – a TEST él,
de meghal az idő.
S az ideje letelt a halálnak.
A sír körül állnak,
s abban nincs más, mint lepel.
A lepel lehullt, a halál kimúlt.
Az ÖRÖKLÉT kigyúlt.

---

* Vö. a Steiner által is gyakran idézett rózsakeresztes mondással: „Ex deo nascimur – In Christo morimur – Per spiritum sanctum reviviscimus: Istentől születünk – Krisztusban meghalunk – A Szent Lélek által feltámadunk.”
A „A Szó halála és feltámadása” c. fejezet végén ez áll:
Ráébredni a Szó forrására: Ex Deo nascimur.
Ráébredni a Szó elhalására: In Christo morimur.
Ráébredni a fenti tapasztalások Tapasztalójára: Per Spiritum Sanctum reviviscimus.

Haljatok meg *Vele!*

A TISZTSÉG MÁSIK FELE,
HOGY ÉLJETEK *ÁLTALA!*

A halál Angyala az *Ő* lábánál pihen.
Szolgálja híven a törvényt.
De *Övé* a Kegyelem,
S az törvény felett lebeg.
Legyen szent hitetek,
s a Kegyelem a tiétek!
De zálogba csak:
ti általatok hat lefelé.
Ha ti nem hisztek,
Mindeneket a halálba visztek:
mert törvény van.
Az örvény fogan, s szül poklokat.
S a pokol neve:
„A már nem lehet”, a régi.

Nem a TEST a tetem.
A TEST nem anyag.
A TEST mag, mely kikel,
Feltámad *Általa*.

A TEST A TERV, NEM A SZERV.
A TEST *Ő* MAGA.

A magot maggá mi teszi?
A lepel?
Ki nem kel soha.
Csupán *Ő* általa.

ÁLTALA vagytok magok.

S *Ő* AZ, KI NŐNI FOG ÁLTALATOK.

Ez a szent titok.
Mi Angyalok vagyunk.
Igaz a szavunk.
Hisz csak *Általa* vagyunk.
A FÉNY az italunk.
Dicséret a dalunk.
Minden szolgálatunk az *Övé*.
De mi egyek vagyunk.
Szolgálatunk közös.

S a NÉGY pillér Egekig ér.
S összeköt Eget és rögöt.
Mi a mennyezet vagyunk.
S a föld a padmalyunk.
Készen a ház.
Eljő a nász
ég és föld között.
A nász után jő
Az Újszülött.
Hisz Ő leköltözött közétek.
Elhiggyétek! Ő már ott pihen.
Őrizzétek híven a szívben.
Mi ívben zengünk dicséretet
ti veletek együtt.
Külön már nem tudunk,
mert egy lett az utunk.

S MI VELETEK PUSZTULUNK –
VAGY TISZTULUNK.

A súly csak lepel.
de a mag kikel,
ha Ő rátok lehel.
Az idő közel,
az idő távol,
hisz elmarad magától.
Nincs többé idő,
ha Ő nő bennetek.
S ti szültök Fiút,
az egyetlen kiút;

EMBER!

Rozzant istállótok se legyen!
Legyetek a hegyen – mindig a hegyen!
Mi ott vagyunk,
hisz Ő a mi Fiunk is.
Kis teste még gyermek,
de Ég és föld megremeg *Előtte*.
A Lélek ereje
lesz a teje, mit szív.
Hív szolgálai őrzik.
Legyetek hívek!
A szívek megtelnek *Vele*.
S ami tele,
többé nem fáj.
Az Angyalok kara

felettetek lebeg.
Békesség szálljon rátok!
De adjátok tovább –
nem sajátok!
Sajátunk egy:
Ő.
S mi az Övéi vagyunk.
Ez a tanunk.
MI ÁLTALA – és Ő általunk!

Mintegy három hete, hogy az Angyalok ritmikus, verses formában szólnak hozzánk. A budaligeti párbeszédhez viszonyítva, tanításuk most sokkal személytelenebb. Nem lelkesedem érte, sőt ingerülte tesz, mert nincs lehetőségem kérdéseket feltenni.

Tudom, hogy Hanna mint emberi eszköz, hol jól, hol kevésbé jól tudja az Angyalok üzenetét szavakba önteni. Őt hibáztatom ezért, ahelyett, hogy értetlenségemet belátnám. De ma ostorcsapásként érnek a félelmetes szavak: „Mi veletek pusztulunk...” és kiragadnak zavaromból. Csak jóval később jövök rá, hogy elégedetlenségem és ellenállásom gátolt a felismerésben, hogy a szavak ritmusa és zenéje az intellektust elkerülve, közvetlenül érint és táplál.

A mai beszélgetés befejező része csodálattal tölt el: „Mi ÁLTALA – és Ő általunk...”. Érzem az ember és Isten kapcsolatában az egyensúly méltóságát, de mélységét felfogni még nem vagyok képes.

1944. április 9. Húsvétvasárnap

43. BESZÉLGETÉS

A tetem mindig halott marad.
Az élő mindig élő marad.
Születés és halál között
össze vannak kapcsolva.

Mit ti Életnek neveztek,
az a feladat, ha hat.
Ha csak van, akkor ura a halál.
De ha a helyén megáll,
Akkor a halál szolgál.

HALÁL ÉS SZÜLETÉS EGY PÁR.
NEM A HALÁL S AZ ÉLET.

Itt téved a lélek, ha fél,

MERT AZ ÉLET ÉL ÖRÖKKÉ.